

Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2011 r. — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones przeciwko OHIM — MIP Metro (METROINVEST)

(Sprawa T-284/11)

(2011/C 232/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie R 954/2010-1 i uwzględnienie zgłoszenia słownego wspólnotowego znaku towarowego „METROINVEST”;
- pomocniczo i jedynie w przypadku gdy poprzednie żądanie zostanie oddalone, stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie R 954/2010-1; oraz
- obciążenie strony pozwanej i MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „METROINVEST” dla usług z klasy 36 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7112113

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „METRO” w kolorach niebieskim i żółtym dla gamy towarów i usług z klas 1- 45 zarejestrowany w

Niemczech pod nr 30348717; graficzny znak towarowy „METRO” w kolorze żółtym zgłoszony do rejestracji jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 779116 dla gamy towarów i usług z klas 1- 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 6 i 14 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawnych wolności dotyczących prawa do rzetelnego procesu sądowego i zakazu dyskryminacji oraz zasady równości traktowania, która jest ogólną zasadą prawa Unii. Naruszenie przez Izłą Odwoławczą art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, ze względu na brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych.

Odwołanie wniesione w dniu 6 czerwca 2011 r. przez Luigię Marcuccio od postanowienia wydanego w dniu 16 marca 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-21/10 Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-286/11 P)

(2011/C 232/62)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylene w całości zaskarżonego postanowienia oraz tytułem żądania głównego;
- uwzględnienie wszystkich żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;

tytułem żądania pomocniczego:

- odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej aby w odmiennym składzie wydał ponowne rozstrzygnięcie w przedmiocie wszystkich żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi 2 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący całkowitego braku uzasadnienia w przedmiocie żądania odszkodowawczego
 - w tym względzie podniesiono dokonanie nienależytej interpretacji okoliczności faktycznych oraz dokonanie nieracjonalnej interpretacji i nieracjonalne zastosowanie przepisów prawa dotyczących odpowiedzialności odszkodowawczej instytucji UE a także pojęcia obowiązku uzasadnienia spoczywającego na wszystkich instytucjach UE, w tym sądach Unii Europejskiej i pojęcia bezprawnego zachowania instytucji UE.
- 2) Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem rozstrzygnięcia sądu rozpatrującego sprawę w pierwszej instancji w przedmiocie kosztów postępowania
 - w tym względzie podniesiono w szczególności, że obciążenie strony procesowej kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej na podstawie art. 94 regulaminu postępowania może nastąpić wyłącznie w oparciu o okoliczności bezpośrednio związane z daną sprawą a nie o domniemane zachowanie tejże strony w innych sprawach.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2011 r. — Portovesme przeciwko Komisji

(Sprawa T-291/11)

(2011/C 232/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Portovesme Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. Ciulli, G. Dore, M. Liberati i A. Vinci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie na podstawie art. 267 TFUE niezgodności z prawem decyzji Komisji z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie pomocy państwa nr C 38/B/2004 (ex NN 58/2004) i C 13/2006 (ex NN N587/2005) przyznanej przez Włochy między innymi na rzecz skarżącej i w konsekwencji stwierdzenie jej nieważności w całości lub w części, która zostanie uznana za uzasadnioną;
- 2) tytułem ewentualnym i jedynie przy założeniu, że żądanie wskazane w pkt 1) nie zostanie uwzględnione — stwierdzenie i orzeczenie, iż decyzja jest niezgodna z prawem w zakresie przepisu nakazującego zwrot pomocy ze względu na niezgodność z ogólną zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań;
- 3) obciążenie pozwanej całością kosztów oraz zastrzeżenie na rzecz skarżącej możliwości wniesienia odrębnej skargi odszkodowawczej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 11 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady pewności prawa i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz art. 4, 7, 10 i 4 rozporządzenia 659/1999 (¹).

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: decyzja została wydana prawie sześć i pół roku po wszczęciu procedury formalnego dochodzenia.

- 2) Zarzut drugi dotyczący błędnego lub niepełnego odtworzenia właściwych ram i prawnych i będącego tego konsekwencją naruszenia obowiązku staranności i bezstronności

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: decyzja stwierdzająca niezgodność opiera się na odtworzeniu okoliczności faktycznych i prawnych zawierającej luki i błędy, czego konsekwencją jest naruszenie zasad staranności i bezstronności, według których powinna była działać Komisja.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący nieuzasadnionego odmiennego traktowania Portovesme i Alcoa Trasformazioni.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: w innej decyzji dotyczącej innej spółki Komisja uznała za zgodny z prawem ten sam system, który obecnie uważa za niezgodny ze wspólnym rynkiem w przypadku skarżącej, czego konsekwencją jest nieuzasadnione odmienne traktowanie dwóch spółek.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący istnienia pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: przynajmniej skarżącej preferencyjną taryfę państwo włoskie działało w celu usunięcia nieuzasadnionej niekorzystnej sytuacji oraz w celu zmniejszenia nadmiernych kosztów zużycia energii elektrycznej wynikających z niewystarczających połączeń sieci na obszarze wysp z siecią krajową. W konsekwencji nie były spełnione przesłanki korzyści gospodarczej i selektywnego charakteru środka. Ponadto interwencja Cassa Conguaglio [funduszu wyrównawczego dla sektora energetycznego] stanowiła jedynie ewentualność z uwagi na co omawianego środka nie można było zakwalifikować jako należącego do zasobów państwowych. Wreszcie ten sam środek nie mógł mieć żadnego wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi, ponieważ na rynku cynku nie istnieje wewnątrzspółnotowa wymiana handlowa.

- 5) Zarzut piąty dotyczący błędnych założeń leżących u podstaw zaskarżonej decyzji.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: decyzja opiera się na błędnym założeniu zgodnie z którym pomoc wywołała nierównowagę na rynku energii podczas gdy rynkiem, którego dotyczy system jest rynek produkcji metali ciężkich.